

ПРО РОЗПОДІЛ СУПРЕМУМА ВИПАДКОВИХ ПРОЦЕСІВ З КВАЗІБАНАХОВИХ K_σ -ПРОСТОРІВ

Random processes from quasi-Banach K_σ -spaces of random variables are studied, whose domain of definition is not necessarily a compact set. Conditions are established under which the supremum of respectively normalized process belongs to the same space as the process itself. Estimates of a norm of this supremum are also found.

Вивчаються випадкові процеси з квазібанахових K_σ -просторів випадкових величин, область означення яких не обов'язково компакт. Знайдено умови, за яких супремум відповідно нормованого процесу належить тому ж простору, що й сам процес, а також оцінки норми цього супремуму.

1. Вступ. У цій роботі продовжуються дослідження, започатковані в роботах [1–3]. Розглядаються випадкові процеси з квазібанахових K_σ -просторів випадкових величин. Клас банахових K_σ -просторів дуже широкий (простори Орлича та ін.). У роботі розглядається більш широкий клас, а саме, квазібанахові K_σ -простори, тобто простори з квазінормою замість норми. Наведено новий приклад квазібанахового простору випадкових величин — $D(\Omega)$ -простір.

Досліджуються умови вибіркової неперервності з імовірністю одиниця та умови того, що супремуми процесів належать тому ж простору, що й самі процеси. Отримано оцінки розподілу цих супремумів.

Робота відрізняється від попередніх робіт з цієї тематики, де досліджуються випадкові процеси, область означення яких є метричний компакт, тим, що тут розглядаються випадкові процеси, область означення яких не є компактом. Це дало змогу, наприклад, вивчати поведінку випадкових процесів $X(t)$ на \mathbb{R}^1 при прямуванні t до нескінченності.

Зауважимо, що навіть у випадку, коли область означення процесу є компакт, отримано нові умови неперервності та обмеженості процесів, з яких випливають вже відомі умови їх неперервності та обмеженості.

Приклади, наведені у роботі, акцентують увагу на випадках, коли область означення процесу не є компакт.

Для процесів, означених на компактах, приклади та результати можна знайти в роботах [1–4], а також в [5–8].

2. Квазібанахові K_σ -простори випадкових величин. Нехай $\{\Omega, \mathfrak{F}, P\}$ — стандартний імовірнісний простір, $K(\Omega)$ — простір випадкових величин $\xi = \xi(\omega)$, $\omega \in \Omega$.

Означення 1 [9]. Квазінормою на просторі $K(\Omega)$ назовемо функціонал $\|\cdot\|$, який кожній випадковій величині $\xi \in K(\Omega)$ ставить у відповідність невід'ємне число $\|\xi\|$ так, що виконуються умови:

- 1) $\|\xi\| = 0 \Leftrightarrow \xi = 0$ з імовірністю одиниця;
- 2) $\|\xi + \eta\| \leq \|\xi\| + \|\eta\|$;
- 3) при $|\lambda| \leq 1$ $\|\lambda\xi\| \leq \|\xi\|$.

Зауваження 1. Коли замість умови 3 маємо рівність $\|\lambda\xi\| = |\lambda| \|\xi\|$, то $\|\cdot\|$ — звичайна норма на $K(\Omega)$. Рівність $\rho(\xi, \eta) = \|\xi - \eta\|$ задає на $K(\Omega)$ метрику, тому $K(\Omega)$ можна розглядати як метричний простір. З другого боку, якщо на $K(\Omega)$ задана метрика $\rho(\xi, \eta)$, то рівність $\|\xi\| = \rho(\xi, 0)$ задає на $K(\Omega)$ квазінорму, для якої може не виконуватись третя умова. Цю квазінорму називатимемо квазінормою, що породжується метрикою ρ .

Означення 2. Нехай $j = \{j(\lambda), \lambda \in [0, 1]\}$ — монотонно неспадна функція така, що $j(\lambda) \geq 0$, $j(\lambda) \rightarrow 0$, якщо $\lambda \rightarrow 0$. Якщо для квазінорми $\|\cdot\|$ на $K(\Omega)$ виконується нерівність $\|\lambda\xi\| \leq j(|\lambda|)\|\xi\|$, коли $|\lambda| \leq 1$, то називатимемо цю квазінорму підпорядкованою функції j .

Зауваження 2. У випадку, коли $\|\cdot\|$ — норма, вона підпорядкована функції $j(|\lambda|) = |\lambda|$.

Означення 3. Повний відносно квазінорми $\|\cdot\|$ простір $K(\Omega)$ називатимемо квазібанаховим простором.

Означення 4. Квазібанаховий простір $K(\Omega)$ називатимемо квазі- K_σ -простором, якщо $K(\Omega)$ має такі властивості:

а₁) якщо $\xi, \eta \in K(\Omega)$, то $\max(\xi, \eta) \in K(\Omega)$ та $\min(\xi, \eta) \in K(\Omega)$, отже, $|\xi| \in K(\Omega)$;

а₂) якщо $\xi, \eta \in K(\Omega)$ та $|\xi| \leq |\eta|$ майже скрізь, то $\|\xi\| < \|\eta\|$;

а₃) якщо для послідовності $(\xi_n, n \geq 1)$ випадкових величин з $K(\Omega)$ існує випадкова величина $\eta \in K(\Omega)$ така, що $\sup_{n \geq 1} |\xi_n| \leq \eta$, то й $\sup_{n \geq 1} \|\xi_n\| \in K(\Omega)$.

Якщо при цьому $K(\Omega)$ — банаховий простір, то його називатимемо K_σ -простором.

Зауваження 3. Якщо $K(\Omega)$ — квазі- K_σ -простір, то третя умова квазінорми виконується автоматично. Дійсно, якщо $|\lambda| \leq 1$, то $|\lambda\xi| \leq |\xi|$ і за властивістю а₂) $\|\lambda\xi\| \leq \|\xi\|$.

Це зауваження істотне у випадку, коли квазінорма $\|\cdot\|$ породжується деякою метрикою.

Зауваження 4. Функціональні K_σ -простори розглядались, наприклад, в [10], K_σ -простори випадкових величин — в [2], а квазі- K_σ -простори — в [3].

Означення 5. Додатна монотонно неспадна послідовність $\mu = \{\mu(n), n = 1, 2, \dots\}$ є характеристикою квазі- K_σ -простору $K(\Omega)$, якщо для будь-яких $\xi_k \in K(\Omega)$, $k = 1, 2, \dots, n$, виконується нерівність

$$\left\| \max_{1 \leq k \leq n} |\xi_k| \right\| \leq \mu(n) \max_{1 \leq k \leq n} \|\xi_k\|. \quad (1)$$

Поняття характеристики для просторів Орлича вперше введено в роботі [1], для K_σ -просторів — в [2], а для квазі- K_σ -просторів — в [3].

Для квазі- K_σ -просторів має місце така лема.

Лема 1. Нехай $\xi_n, n = 1, 2, \dots$, — така послідовність випадкових величин, що $\xi_n \in K(\Omega)$, де $K(\Omega)$ — квазі- K_σ -простір. Якщо існує така випадкова величина $\xi \in K(\Omega)$, що $\|\xi_n - \xi\| \rightarrow 0$, якщо $n \rightarrow \infty$, то $\xi_n \rightarrow \xi$ за ймовірністю.

Для K_σ -просторів ця лема доведена в [2]. Для квазі- K_σ -просторів доведення аналогічне.

Наведемо приклади квазібанахових K_σ -просторів.

2.1. Простори Орлича випадкових величин. Нехай $U = \{U(x), x \in \mathbb{R}^1\}$ — C -функція [1], тобто неперервна, парна, опукла функція така, що $U(0) = 0$, $U(x) > 0$, коли $x \neq 0$.

Простором Орлича випадкових величин $L_U(\Omega)$, що породжується C -функцією U , є простір випадкових величин ξ , для кожної з яких існує константа r_ξ така, що $EU(\xi/r_\xi) < \infty$.

Простір $L_U(\Omega)$ — банахів простір відносно норми [11]

$$\|\xi\|_U = \inf \{r > 0 : EU(\xi/r) \leq 1\} \quad (2)$$

та K_σ -простір.

Лема 2. Характеристикою простору $L_U(\Omega)$ є послідовність $\mu(n) = (1 + U(x_0)) S_{x_0}(n)$, де $x_0 > 0$ — будь-яке число $S_{x_0}(n) = \sup_{x \geq x_0} (1/x) U^{(-1)}(nU(x))$, $U^{(-1)}(x)$ — функція, обернена до $U(x)$ при $x > 0$.

Цю лему доведено в [3]. В частинному випадку, а саме, для C -функцій з класу E вона доведена в [1]. Для цього класу з леми 1 легко отримати $\mu(n) = C_U U^{(-1)}(n)$, де C_U — певна константа. Значення цієї константи можна знайти в роботі [1].

У випадку, коли $U(x) = |x|^p$ ($L_p(\Omega)$ — простори), $\|\xi\|_U = (E|x|^p)^{1/p}$ та $\mu(n) = n^{1/p}$ [1].

У випадку, коли $U(x) = \exp\{|x|^\alpha\} - 1$, $\alpha \geq 1$, при $n \geq 8$, $\mu(n) = e^2(\ln(n+1))^{1/\alpha}$ [1]. Коли при досить великих x $U(x) = \exp\{|x|^\alpha\} - 1$, $0 < \alpha < 1$, то при досить великих n $\mu(n) = C_\alpha(\ln n)^{1/\alpha}$. Значення констант легко знайти з загальних формул роботи [1].

Лема 3 [1]. Нехай випадкова величина ξ належить простору $L_U(\Omega)$. Тоді для будь-якого $\varepsilon > 0$ виконується нерівність

$$P\{|\xi| > \varepsilon\} \leq (U(\varepsilon/\|\xi\|_U))^{-1}. \quad (3)$$

2.2. $F_\Psi(\Omega)$ -простори випадкових величин.

Означення 6 [12]. Нехай $\psi(t)$, $t = 1, 2, \dots$, — додатна неспадна функція. Простором $F_\Psi(\Omega)$ називатимемо простір випадкових величин ξ , для яких є скінченним такий вираз:

$$\|\xi\|_\Psi = \sup_{m \geq 1} \frac{(E|\xi|^m)^{1/m}}{\psi(m)}.$$

Простір $F_\Psi(\Omega)$ є K_σ -простором з нормою $\|\xi\|_\Psi$. Його характеристикою є функція $\mu(n) = \inf_{l \geq 1} \psi(l) n^{1/l}$ [12].

2.3. Простори $M(\Omega)$ випадкових величин. Нехай $U(x)$, $V(x)$, $W(x)$ — C -функції такі, що при кожному $D > 0$ функція $U(W(x)/D)$ є C -функцією, а функція $W(x/D)/(1+V(x))$ монотонно не спадає при $x > 0$. Ці умови виконуються, наприклад, коли $U(x) = |x|^p$, $W(x) = |x|^q$, $V(x) = |x|^s$, $p \geq 1$, $q \geq 1$, $s \geq 1$, $q \geq s$, або коли $U(x) = \exp\{|x|^\alpha\} - 1$, $\alpha \geq 1$, $W(x) = |x|^q$, $q \geq 1$, $V(x) = |x|^s$, $s \geq 1$, $q \geq s$.

Означення 7. Простором $M(\Omega)$ називатимемо простір випадкових величин ξ таких, що для кожної з них існує константа C_ξ така, що

$$EU(W(\xi/C_\xi)/(1+V(\xi))) < \infty.$$

Простори $M(\Omega)$ були введені в частинному випадку в роботі [3].

Теорема 1. Простір $M(\Omega)$ є квазібанаховим K_σ -простором відносно квазінорми

$$\|\xi\|_M = \inf \{r > 0 : EU(W(\xi/r)/(1+V(\xi))) < 1\}, \quad (4)$$

характеристикою цього простору є будь-яка з функцій ($x_0 > 0$)

$$\mu(n) = (1 + U(W(x_0))) S_{x_0}^W(S_{W(x_0)}^U(n)), \quad (5)$$

де $S_{z_0}^g(n)$ для будь-якого $z_0 > 0$ та будь-якої C -функції визначається так:

$$S_{z_0}^g(n) = \sup_{x \geq z_0} \frac{1}{x} g^{(-1)}(ng(x)). \quad (6)$$

Зауваження 5. В частинних випадках теореми 1 було доведено в роботі [3].

Доведення теореми. Доведемо спочатку, що $\|\xi\|_M = \|\xi\|$ — квазінорма. Умови 1 та 3 очевидні, як і умова 2, коли $\|\xi\| = 0$ та $\|\eta\| \neq 0$. Якщо $\|\xi\| \neq 0$, $\|\eta\| = 0$, то умова 2 випливає з співвідношень

$$\begin{aligned} & EU\left(\frac{1}{1+V(\xi+\eta)} W\left(\frac{\xi+\eta}{\|\xi\|+\|\eta\|}\right)\right) \leq \\ & \leq EU\left(\frac{1}{1+V(|\xi|+|\eta|)} W\left(\frac{\|\xi\|}{\|\xi\|+\|\eta\|} \frac{|\xi|}{\|\xi\|} + \frac{|\eta|}{\|\eta\|} \frac{\|\eta\|}{\|\xi\|+\|\eta\|}\right)\right) \leq \\ & \leq \frac{\|\xi\|}{\|\xi\|+\|\eta\|} EU\left(\frac{1}{1+V(|\xi|)} W\left(\frac{|\xi|}{\|\xi\|}\right)\right) + \frac{\|\eta\|}{\|\xi\|+\|\eta\|} EU\left(\frac{1}{1+V(|\eta|)} W\left(\frac{|\eta|}{\|\eta\|}\right)\right) \leq 1. \end{aligned}$$

Доведення повноти простору нічим не відрізняється від випадку просторів Орліча. Те, що $M(\Omega)$ є K_σ -простором, очевидно.

Доведемо (4). Нехай ξ_i , $i = 1, \dots, n$, — випадкові величини такі, що $\xi_i \in M(\Omega)$. Позначимо $\theta = \max_{i=1, \dots, n} |\xi_i|$, $a = \max_{i=1, \dots, n} \|\xi_i\|$, $\chi(A)$ — індикатор множини A . Для будь-якого $r > 0$, $x_0 > 0$, мають місце співвідношення

$$\begin{aligned} & EU\left(W(\theta r^{-1}) \frac{1}{1+V(\theta)}\right) \leq EU\left(W(\theta r^{-1}) \frac{1}{1+V(\theta)}\right) \chi(|\theta| r^{-1} \leq x_0) + \\ & + EU\left(W(\theta r^{-1}) \frac{1}{1+V(\theta)}\right) \chi(|\theta| r^{-1} > x_0) \leq \\ & \leq EU\left(W(x_0) \frac{1}{1+V(\theta)}\right) + \max_{1 \leq i \leq n} n E \chi(|\xi_i| r^{-1} > x_0) U\left(W(|\xi_i| r^{-1}) \frac{1}{1+V(|\xi_i|)}\right) \leq \\ & \leq U(W(x_0)) + \max_{1 \leq i \leq n} E \chi(|\xi_i| r^{-1} > x_0) U\left(S_{W(x_0)}^U(n) \frac{W(|\xi_i| r^{-1})}{1+V(|\xi_i|)}\right) \leq \\ & \leq U(W(x_0)) + \max_{1 \leq i \leq n} E \chi(|\xi_i| r^{-1} > x_0) U\left(W(|\xi_i| r^{-1}) S_{x_0}^W(S_{W(x_0)}^U(n)) \frac{1}{1+V(|\xi_i|)}\right) \leq \\ & \leq U(W(x_0)) + \max_{1 \leq i \leq n} EU\left(W(|\xi_i| r^{-1}) S_{x_0}^W(S_{W(x_0)}^U(n)) \frac{1}{1+V(|\xi_i|)}\right). \end{aligned}$$

Якщо покласти $\theta = a S_{x_0}^W(S_{W(x_0)}^U(n))$, то отримуємо

$$EU\left(W(\theta r^{-1}) \frac{1}{1+V(\theta)}\right) \leq U(W(x_0)) + 1.$$

Тобто, оскільки функція $U(W(x)D^{-1})$ є C -функцією, то

$$EU\left(W(\theta r^{-1}(U(W(x_0)+1)^{-1})) \frac{1}{1+V(\theta)}\right) \leq \frac{1}{U(W(x_0))+1} EU\left(W(\theta r^{-1}) \frac{1}{1+V(\theta)}\right) \leq 1.$$

Отже, $\|\theta\| \leq a S_{x_0}^W(S_{W(x_0)}^U(n))(1+U(W(x_0)))$.

Лема 4. Нехай випадкова величина ξ належить простору $M(\Omega)$. Тоді для будь-якого $\varepsilon > 0$ має місце нерівність

$$P\{|\xi| > \varepsilon\} \leq \left(U\left(W\left(\frac{\varepsilon}{\|\xi\|} \right) \frac{1}{1+V(\varepsilon)} \right) \right)^{-1}.$$

Доведення. З нерівності Чебишова та властивостей функцій $U(x)$, $V(x)$, $W(x)$ випливають нерівності

$$\begin{aligned} P\{|\xi| > \varepsilon\} &\leq EU\left(W\left(\frac{\xi}{\|\xi\|} \right) \frac{1}{1+V(\xi)} \right) \left(U\left(W\left(\frac{\varepsilon}{\|\xi\|} \right) \frac{1}{1+V(\varepsilon)} \right) \right)^{-1} \leq \\ &\leq \left(U\left(W\left(\frac{\varepsilon}{\|\xi\|} \right) \frac{1}{1+V(\varepsilon)} \right) \right)^{-1}. \end{aligned}$$

2.4. $D(\Omega)$ -простори випадкових величин. Нехай $W = \{W(x), x \in [0, \infty]\}$ — така функція, що $W(x) > 0$, $x > 0$, $W(0) = 0$, $W(x)$ монотонно зростає, $W(x) \rightarrow \infty$, $x \rightarrow \infty$. $W(x)$ вгнута ($W(\alpha x_1 + (1-\alpha)x_2) \geq \alpha W(x_1) + (1-\alpha)W(x_2)$), $0 < \alpha < 1$).

Означення 8. Простором $D(\Omega)$ називається простір випадкових величин ξ таких, що

$$\sup_{x>0} xW(P\{|\xi| > x\}) < \infty.$$

Теорема 2. Простір $D(\Omega)$ є квазібанаховим K_σ -простором відносно квазінорми

$$\|\xi\|_D = \left(\sup_{x>0} xW(P\{|\xi| > x\}) \right)^{1/2}. \quad (7)$$

При цьому для будь-якого $x > 0$ виконується нерівність

$$P\{|\xi| > x\} \leq W^{(-1)}\left(\frac{\|\xi\|_D^2}{x} \right). \quad (8)$$

де $W^{(-1)}(u)$ — функція, обернена до W .

Доведення. Зауважимо спочатку, що нерівність (8) має місце, оскільки для всіх $x > 0$ $xW(P\{|\xi| > x\}) \leq \|\xi\|_D^2$. Якщо $\|\xi\|_D = 0$, то з нерівності (8) випливає, що $|\xi| = 0$ з імовірністю одиниця. Якщо $|\xi| = 0$ з імовірністю одиниця, то з означення норми випливає, що $\|\xi\|_D = 0$. Доведемо, що для $\|\xi\|_D$ виконується нерівність трикутника. Зрозуміло, що потребує доведення лише випадок, коли $\|\xi\|_D \neq 0$ та $\|\eta\|_D \neq 0$. В цьому випадку при будь-яких $0 < \alpha < 1$ мають місце співвідношення

$$\begin{aligned} \|\xi + \eta\|_D^2 &\leq \sup_{x>0} xW(P\{|\xi| > \alpha x\}) + P\{|\eta| > (1-\alpha)x\} \leq \\ &\leq \sup_{x>0} \left(\frac{\alpha xW(P\{|\xi| > \alpha x\})}{\alpha} + \frac{(1-\alpha)xW(P\{|\eta| > (1-\alpha)x\})}{(1-\alpha)} \right) \leq \frac{\|\xi\|_D^2}{\alpha} + \frac{\|\eta\|_D^2}{1-\alpha}. \end{aligned}$$

Якщо покласти $\alpha = \|\xi\|_D (\|\xi\|_D + \|\eta\|_D)^{-1}$, то отримаємо потрібну нерівність.

Тепер доведемо, що простір $D(\Omega)$ повний. Нехай ξ_n — така послідовність випадкових величин з $D(\Omega)$, що $\|\xi_n - \xi_m\| \rightarrow 0$ при $n, m \rightarrow \infty$. З нерівності (8) випливає, що для будь-якого $\varepsilon > 0$ виконується нерівність

$$P\{|\xi_n - \xi_m| > \varepsilon\} \leq W^{(-1)}\left(\frac{\|\xi_n - \xi_m\|_D^2}{\varepsilon} \right).$$

Отже, при $n, m \rightarrow \infty$ для будь-якого $\varepsilon > 0$ $P\{|\xi_n - \xi_m| > \varepsilon\} \rightarrow 0$. Тобто $\xi_n - \xi_m \rightarrow 0$ при $n, m \rightarrow \infty$ за ймовірністю. Тому існує така випадкова величина ξ , що при $n \rightarrow \infty$ $\xi_n \rightarrow \xi$ за ймовірністю. Оскільки $|\|\xi_n\|_D - \|\xi_m\|_D| \leq \|\xi_n - \xi_m\|_D$, то існує границя $\sigma = \lim_{n \rightarrow \infty} \|\xi_n\|_D$. Якщо в нерівності ($x > 0$) $P\{|\xi_n|_D > x\} \leq W^{(-1)}(\|\xi_n\|_D^2/x)$ перейти до границі при $n \rightarrow \infty$ (досить розглянути лише точки неперервності функції розподілу випадкової величини $|\xi_n|$), то отримуємо нерівність $P\{|\xi| > x\} \leq W^{(-1)}(\sigma^2/x)$, тобто $\sup_{x>0} xW(P\{|\xi| > x\}) < \sigma^2$. Отже, випадкова величина ξ належить простору $D(\Omega)$ та $\|\xi\|_D \leq \sigma$. Якщо цю нерівність застосувати до випадкової величини $\xi_n - \xi$, то отримуємо $\|\xi_n - \xi\|_D \leq \lim_{m \rightarrow \infty} \|\xi_n - \xi_m\|_D$, тобто $\|\xi_n - \xi\|_D \rightarrow 0$ при $n \rightarrow \infty$. Таким чином, $D(\Omega)$ — квазібанаховий простір. Те, що $D(\Omega)$ — K_σ -простір, не потребує спеціального доведення.

Лема 5. Характеристикою простору $D(\Omega)$ є функція

$$\mu(n) = \sup_{0 < t < 1/n} \left(\frac{W(nt)}{W(t)} \right)^{1/2}.$$

Доведення. Нехай ξ_i , $i = 1, 2, \dots, n$, — випадкові величини з простору $D(\Omega)$ $a = \max_{1 \leq i \leq n} \|\xi_i\|_D$. Мають місце співвідношення

$$\begin{aligned} \left\| \max_{1 \leq i \leq n} |\xi_i| \right\|_D^2 &= \sup_{x>0} (xW(P\{\max |\xi_i| > x\})) \leq \\ &\leq \sup_{x>0} \left(xW \left(\min \left(1, \sum_{i=1}^n P\{|\xi_i| > x\} \right) \right) \right) = \\ &= \sup_{x>0} \left(xW \left(\min \left(1, \sum_{i=1}^n W^{(-1)} \left(\frac{xW(P\{|\xi_i| > x\})}{x} \right) \right) \right) \right) \leq \\ &\leq \sup_{x>0} \left(xW \left(\min \left(1, \sum_{i=1}^n W^{(-1)} (\|\xi_i\|_D^2 x^{-1}) \right) \right) \right) \leq \\ &\leq \sup_{x>0} \left(xW \left(\min \left(1, \sum_{i=1}^n nW^{(-1)} (a^2 x^{-1}) \right) \right) \right). \end{aligned}$$

Якщо в останньому виразі покладемо $t = W^{(-1)}(a^2 x^{-1})$, $x = a^2/W(t)$, то отримуємо

$$\left\| \max_{1 \leq i \leq n} |\xi_i| \right\|_D^2 \leq a^2 \sup_{0 < t < 1/n} \frac{W(nt)}{W(t)}.$$

Лема 6. Квазінорма $\|\cdot\|_D$ підпорядкована функції $j = \{j(\lambda) = \lambda^{1/2}\}$.

Доведення. Твердження леми випливає з рівності

$$\|\lambda \xi\|_D = \left(\sup_{x>0} xW(P\{|\xi \lambda| > x\}) \right)^{1/2} = |\lambda|^{1/2} \sup_{x>0} \left(\frac{x}{|\lambda|} P\left\{|\xi| > \frac{x}{|\lambda|}\right\} \right) = |\lambda|^{1/2} \|\xi\|_D.$$

Приклад 1. Якщо $W(x) = x^{1/p}$, $p > 1$, то для випадкової величини $\xi \in D(\Omega)$ $\|\xi\| = \left(\sup_{x>0} x(P\{|\xi| > x\})^{1/p} \right)^{1/2}$. Для $x > 0$ має місце нерівність

$$P\{|\xi| > x\} \leq \frac{\|\xi\|^{2p}}{x^p}.$$

Для характеристики простору $\mu(n)$ виконується нерівність $\mu(n) \leq n^{1/2p}$. Зауважимо, що в цьому випадку простір $D(\Omega)$ не збігається з простором $L_p(\Omega)$, оскільки, наприклад, випадкові величини ξ такі, що $P\{|\xi| > x\} = \frac{1}{1+|x|^p}$ належать простору $D(\Omega)$, але не належать простору $L_p(\Omega)$.

Приклад 2. Якщо $W(x) = [\ln(1/x + 1)]^{-1/\alpha}$, $\alpha \geq 1$, то для випадкової величини $\xi \in D(\Omega)$ $\|\xi\| = \left(\sup_{x>0} x \ln((P\{|\xi| > x\})^{-1} + 1) \right)^{-1/\alpha}$. Для $x > 0$ має місце нерівність

$$P\{|\xi| > x\} \leq \left(\exp \left\{ \left[\frac{x}{\|\xi\|^2} \right] \right\} - 1 \right)^{-1}.$$

Покажемо, що для характеристики цього простору справедлива нерівність $\mu(n) \leq (\ln(n+1)/\ln 2)^{1/2\alpha}$. Дійсно, в цьому випадку

$$\mu(n) = \left[\sup_{0 < t < 1/n} \frac{\ln \left(1 + \frac{1}{t} \right)}{\ln \left(1 + \frac{1}{nt} \right)} \right]^{1/2\alpha} = \left[\sup_{u > 1} \frac{\ln(1+nu)}{\ln(1+u)} \right]^{1/2\alpha} = \left(\frac{\ln(n+1)}{\ln 2} \right)^{1/2\alpha}.$$

3. Випадкові процеси з квазібанахових K_σ -просторів. Нехай T — параметрична множина, на якій задана псевдометрика ρ . Нагадаємо, що псевдометрика відрізняється від метрики лише тим, що для псевдометрики з співвідношення $\rho(t, s) = 0$ не обов'язково випливає, що $t = s$.

Ми розглядаємо простори з псевдометрикою, а не лише метричні простори, тому що випадкові процеси з банахових або квазібанахових просторів породжують на параметричних множинах псевдометрики, а не метрики. Зауважимо також, що користуватимемося лише тими властивостями псевдометрики, які не відрізняються від властивостей метрик.

Означення 9. Випадковий процес $X = (X(t), t \in T)$ належить квазібанаховому K_σ -простору $K(\Omega)$, $X \in K(\Omega)$, якщо при кожному $t \in T$ випадкова величина $X(t)$ належить $K(\Omega)$.

Означення 10. Псевдометрика $\rho(t, s)$ породжується випадковим процесом X , якщо $\rho(t, s) = \|\xi(t) - \xi(s)\|_K$.

Зробимо деякі припущення. Вважатимемо, що простір (T, ρ) — сепарабельний. Якщо B — компакт з (T, ρ) , то позначимо через $N_B(\varepsilon)$, $\varepsilon > 0$, число елементів мінімального покриття множини B відкритими кулями радіуса ε .

Розглянемо випадковий процес $X = (X(t), t \in T) \in K(\Omega)$, де $K(\Omega)$ — квазі- K_σ -простір з квазінормою $\|\cdot\|_K$, підпорядкованою функції $j = \{j(\lambda), |\lambda| < 1\}$, та характеристикою $\mu(n)$. Нехай існує така неперервна монотонно зростаюча неперервна функція $\sigma = \{\sigma(h), h \geq 0\}$, $\sigma(0) = 0$, що $\sup_{\rho(t,s) \leq h} \|x(t) - x(s)\|_K \leq \sigma(h)$. Зауважимо, що у випадку, коли $\rho(t, s) = \|x(t) - x(s)\|_K$, $\sigma(h) = h$. Для будь-якої обмеженої функції $f(t)$ на множині $B \subset T$ позначимо $\|f(t)\|_{C(B)} = \sup_{t \in B} |f(t)|$.

Теорема 3. Нехай $c(t)$ — деяка функція на (T, ρ) така, що $|c(t)| < 1$, а випадковий процес $X = (X(t), t \in T)$ — сепарабельний, $X \in K(\Omega)$, $T = \bigcup_{k=1}^{\infty} B_k$ де B_k — компакти. Тоді має місце нерівність

$$\| \|c(t)X(t)\|_{C(T)} \|_K \leq \sum_{k=1}^{\infty} j(\gamma_k) \left(\delta_k + \sum_{l=0}^{\infty} \mu(N_{B_k}(\varepsilon_{k,l+1})) \sigma(\varepsilon_{k,l}) \right), \tag{9}$$

де $\varepsilon_{k,l}$, $l = 1, \dots, \infty$, — будь-яка монотонно спадна послідовність, $\varepsilon_{k,l} \rightarrow 0$, $l \rightarrow \infty$, де $\varepsilon_{k,0}$ — таке найменше число, що для всіх $t \in B_k$ існує $t_0 \in B_k$, що $\rho(t, t_0) \leq \varepsilon_{k,0}$, $\varepsilon_{k,0} \leq \sup_{t,s \in B_k} \rho(t, s)$, $\delta_k = \sup_{t \in B_k} \|X(t)\|_K = \| \|X(t)\|_K \|_{C(B_k)}$, $\gamma_k = \| \|c(t)\|_{C(B_k)}$.

Доведення. Якщо ряди в правій частині (9) розбігаються, то нерівність тривіальна. Отже, будемо вважати, що

$$\sum_{k=1}^{\infty} j(\gamma_k) \left(\delta_k + \sum_{l=0}^{\infty} \mu(N_{B_k}(\varepsilon_{k,l+1})) \sigma(\varepsilon_{k,l}) \right) < \infty.$$

Справедлива нерівність

$$\| \|c(t)X(t)\|_{C(T)} \leq \sup_{k=1, \dots, \infty} \| \|c(t)X(t)\|_{C(B_k)} \leq \sum_{k=1}^{\infty} \| \|c(t)X(t)\|_{C(B_k)} \leq \sum_{k=1}^{\infty} \gamma_k \| \|X(t)\|_{C(B_k)}.$$

З цієї нерівності випливає

$$\| \| \|c(t)X(t)\|_{C(T)} \|_K \leq \sum_{k=1}^{\infty} j(\gamma_k) \| \|X(t)\|_{C(B_k)} \|_K. \tag{10}$$

Оцінимо $\| \|X(t)\|_{C(B_k)} \|_K$. Розглянемо мінімальне покриття компакта B_k кулями радіуса $\varepsilon_{k,l}$.

Нехай $V_{\varepsilon_{k,l}}$ — множина центрів куль цього покриття. Число точок в $V_{\varepsilon_{k,l}}$ дорівнює $N_{B_k}(\varepsilon_{k,l})$. Виконується нерівність

$$\| \|X(t)\|_{C(B_k)} \leq \sum_{l=0}^{\infty} \sup_{t \in V_{\varepsilon_{k,l+1}}} |X(t) - X(\alpha_l(t))| + |X(t_k)|, \tag{11}$$

де t_k — фіксована точка з B_k , $\alpha_l(t)$ — деяка фіксована точка з $V_{\varepsilon_{k,l}}$ така, що $\rho(t, \alpha_l(t)) < \varepsilon_{k,l}$. Нерівність (11) можна отримати точно так, як і подібну нерівність при доведенні теореми 1 з роботи [2], або з [1]. З означення 5 випливає співвідношення

$$\begin{aligned} \left\| \sup_{t \in V_{\varepsilon_{k,l+1}}} |X(t) - X(\alpha_l(t))| \right\|_K &\leq \mu(N_{B_k}(\varepsilon_{k,l+1})) \sup_{t \in V_{\varepsilon_{k,l+1}}} \|X(t) - X(\alpha_l(t))\|_K \leq \\ &\leq \mu(N_{B_k}(\varepsilon_{k,l+1})) \sigma(\varepsilon_{k,l}). \end{aligned}$$

З цього співвідношення та нерівності (11) отримуємо

$$\| \|X(t)\|_{C(B_k)} \|_K \leq \|X(t_k)\|_K + \sum_{l=0}^{\infty} \mu(N_{B_k}(\varepsilon_{k,l+1})) \sigma(\varepsilon_{k,l}).$$

З (10) та останньої нерівності випливає твердження теореми, якщо врахувати, що $\| \|X(t_k)\| \leq \delta_k$.

Наслідок 1. Нехай виконуються умови теореми 3 та збігається ряд

$$\sum_{k=1}^{\infty} j(\gamma_k) \left(\delta_k + \sum_{l=0}^{\infty} \mu(N_{B_k}(\varepsilon_{k,l+1})) \sigma(\varepsilon_{k,l}) \right) = A < \infty, \tag{12}$$

тоді з імовірністю одиниця $\| \|c(t)X(t)\|_{C(T)} \in K(\Omega)$ та $\| \| \|c(t)X(t)\|_{C(T)} \|_K \leq A$.

Наслідок 2. Нехай виконуються умови теореми 3, крім цього, для будь-якого $0 < q < 1$ виконується умова

$$\begin{aligned} & \sum_{k=1}^{\infty} j(\gamma_k) \left(\delta_k + \frac{1}{q(1-q)} \int_0^{q\sigma(\varepsilon_{k,0})} \mu(N_{B_k}(\sigma^{-1}(u))) du \right) = \\ & = \sum_{k=1}^{\infty} j(\gamma_k) \left(\delta_k + \frac{1}{q(1-q)} \int_0^{\gamma_{k,0}} \mu(N_{B_k}(t)) d\sigma(t) \right) = W_q < \infty, \end{aligned} \quad (13)$$

де $\gamma_{k,0} = \sigma^{(-1)}(q(\sigma(\varepsilon_{k,0}))) \leq \varepsilon_{k,0}$.

Тоді з імовірністю одиниця $\|c(t)X(t)\|_{C(T)} \in K(\Omega)$ та $\|\|c(t)X(t)\|_{C(T)}\|_K \leq W_q$.

Доведення. Позначимо $t_{k,l} = \sigma(\varepsilon_{k,l})$, тоді $\varepsilon_{k,l} = \sigma^{(-1)}(t_{k,l})$

$$\sum_{l=0}^{\infty} \mu(N_{B_k}(\varepsilon_{k,l+1})) \sigma(\varepsilon_{k,l}) = \sum_{l=0}^{\infty} \mu(N_{B_k}(\sigma^{(-1)}(t_{k,l+1}))) t_{k,l}.$$

Виберемо послідовність $\varepsilon_{k,l}$ так, щоб $t_{k,l} = t_{k,0} q^l$, $0 < q < 1$, тобто $\varepsilon_{k,l} = \sigma^{(-1)}(t_{k,0} q^l)$. У цьому випадку

$$\begin{aligned} t_{k,l} \mu(N_{B_k}(\sigma^{(-1)}(t_{k,l+1}))) & \leq \int_{t_{k,l+2}}^{t_{k,l+1}} \mu(N_{B_k}(\sigma^{(-1)}(u))) du \frac{t_{k,l}}{t_{k,l+1} - t_{k,l+2}} = \\ & = \int_{t_{k,l+2}}^{t_{k,l+1}} \mu(N_{B_k}(\sigma^{(-1)}(u))) du \frac{1}{q(1-q)}. \end{aligned}$$

Отже,

$$\begin{aligned} \sum_{l=0}^{\infty} \mu(N_{B_k}(\varepsilon_{k,l+1})) \sigma(\varepsilon_{k,l}) & \leq \frac{1}{q(1-q)} \int_0^{t_{k,0} q} \mu(N_{B_k}(\sigma^{(-1)}(u))) du = \\ & = \frac{1}{q(1-q)} \int_0^{\sigma^{(-1)}(q\sigma(\varepsilon_{k,0}))} \mu(N_{B_k}(t)) d\sigma(t). \end{aligned}$$

З останніх нерівностей отримуємо, що для такої послідовності $A \leq W_q$. Отже, твердження наслідку 2 випливає з наслідку 1.

Наслідок 3. Нехай (T, ρ) — компакт. Якщо збігається інтеграл

$$\int_0^{q\sigma(\varepsilon_0)} \mu(N_T(\sigma^{(-1)}(u))) du < \infty, \quad \text{де } \varepsilon_0 = \sup_{t,s \in T} \rho(t,s),$$

то $\|X(t)\|_{C(T)} \in K(\Omega)$ та

$$\|\|X(t)\|_{C(T)}\|_K \leq V_q, \quad 0 < q < 1, \quad (14)$$

$$\text{де } V_q = \delta + \frac{1}{q(1-q)} \int_0^{q\sigma(\varepsilon_0)} \mu(N_T(\sigma^{(-1)}(u))) du = \delta + \frac{1}{q(1-q)} \int_0^{\gamma_0} \mu(N_T(t)) d\sigma(t),$$

$$\delta = \|\|X(t)\|_K\|_{C(T)}, \quad \gamma_0 = \sigma^{(-1)}(q\sigma(\varepsilon_0)).$$

Наслідок 3 випливає з наслідку 2, якщо покласти $B_1 = T$, $B_k = 0$, $k > 1$.

Зауваження 6. Якщо покласти $\rho(t, s) = \|X(t) - X(s)\|_K$, то з наслідку 3 випливає твердження теореми 1 з [2]. У цьому випадку

$$V_q = \delta + \frac{1}{q(1-q)} \int_0^{\gamma_0} \mu(N_T(t)) d\sigma(t).$$

Зауваження 7. У випадку, коли $K(\Omega)$ — простір Орлича $L_U(\Omega)$, з нерівності (3) випливає, що для будь-якого $\varepsilon > 0$

$$P \{ \|c(t)X(t)\|_{C(T)} > \varepsilon \} \leq (U(\varepsilon/z))^{-1}. \quad (15)$$

де z дорівнює A , коли виконуються умови наслідку 1, або V_q , якщо виконуються умови наслідку 3. У цьому випадку $c(t) = 1$. Для $L_U(\Omega)$ $\mu(n)$ задана в лемі 2. Аналогічно у випадку, коли $K(\Omega)$ — простір $M(\Omega)$, з леми 4 для будь-якого $\varepsilon > 0$ випливає нерівність

$$P \{ \|c(t)X(t)\|_{C(T)} > \varepsilon \} \leq (U(W(\varepsilon/z)/(1+V(\varepsilon)))^{-1}, \quad (16)$$

де z таке, як і в попередньому випадку, $\mu(n)$ задана виразом (5).

Для тих же z у випадку, коли $K(\Omega)$ це простір $D(\Omega)$, для будь-якого $\varepsilon > 0$ має місце нерівність

$$P \{ \|c(t)X(t)\|_{C(T)} > \varepsilon \} \leq W^{(-1)}(z/\varepsilon). \quad (17)$$

Це випливає з (8). У цьому випадку $\mu(n)$ задана лемою 5.

Теорема 4. Нехай випадковий процес $X = (X(t), t \in T)$, де (T, ρ) — компакт, такий, що X належить квазі- K_σ -простору $K(\Omega)$. Нехай виконується умова

$$\sum_{l=0}^{\infty} \mu(N_T(\varepsilon_{l+1})) \sigma(\varepsilon_l) < \infty, \quad (18)$$

де ε_l — будь-яка монотонно спадна послідовність така, що $\varepsilon_0 = \sup_{t,s \in T} \rho(t, s)$ та $\varepsilon_l \rightarrow 0$, коли $l \rightarrow \infty$. Якщо X — сепарабельний процес, то він вибірково неперервний з імовірністю одиниця.

Доведення. Нехай V_{ε_l} — множина центрів мінімального покриття компакта T кулями радіуса ε_l . Якщо без змін повторити доведення теореми 1 з [2], то можна довести, що для будь-якого $k > 0$ існує таке додатне число $d > 0$, що виконується нерівність

$$\sup_{\rho(t,s) < d} |X(t) - X(s)| \leq 4 \sum_{l=k}^{\infty} \sup_{t \in V_{\varepsilon_{l+1}}} |X(t) - X(\alpha_l(t))|,$$

де $\alpha_l(t)$ — така фіксована точка з V_{ε_l} , що $\rho(t, \alpha_l(t)) < \varepsilon_l$.

З останньої нерівності випливають співвідношення

$$\left\| \sup_{\rho(t,s) < d} |X(t) - X(s)| \right\|_K \leq 4 \sum_{l=k}^{\infty} \left\| \sup_{t \in V_{\varepsilon_{l+1}}} |X(t) - X(\alpha_l(t))| \right\|_K \leq 4 \sum_{l=k}^{\infty} \mu(N_T(\varepsilon_{l+1})) \sigma(\varepsilon_l). \quad (19)$$

З умови (18) маємо, що $\sum_{l=k}^{\infty} \mu(N_T(\varepsilon_{l+1})) \sigma(\varepsilon_l) \rightarrow 0$, коли $k \rightarrow \infty$. Отже, з (19)

випливає, що $\left\| \sup_{\rho(t,s) < \varepsilon} |X(t) - X(s)| \right\|_K \rightarrow 0$, коли $\varepsilon \rightarrow 0$. З леми 1 випливає, що $\sup_{\rho(t,s) < \varepsilon} |X(t) - X(s)| \rightarrow 0$, якщо $\varepsilon \rightarrow 0$ за ймовірністю. Отже, існує така послі-

довність ε_n , що $\sup_{\rho(t,s) < \varepsilon_n} |X(t) - X(s)| \rightarrow 0$ з імовірністю одиниця; таким чином,

процес $X(t)$ вибірково неперервний з імовірністю одиниця.

Наслідок 4. Твердження теореми 4 виконується, якщо замість умови (18) вимагати, щоб збігався інтеграл

$$\int_0^{\delta} \mu(N_T(t)) d\sigma(t) < \infty, \quad (20)$$

де $\delta > 0$ — будь-яка константа.

Твердження наслідку 4 доводиться так, як і твердження наслідку 2.

Зауваження 8. У випадку, коли $\rho(t, s) = \|X(t) - X(s)\|_K$, тобто якщо можна покласти $\sigma(h) = h$, умова (20) має вигляд

$$\int_0^{\delta} \mu(N_T(t)) d(t) < \infty. \quad (21)$$

Цю умову отримано в роботі [3], а в частинних випадках — в [1, 2].

4. Випадкові процеси з R^1 . Розглянемо застосування попередніх результатів у випадку, коли $T = R^1$ із звичайною метрикою. У випадку, коли $T = R^n$, можна отримати такі ж результати.

Теорема 5. Нехай $X = (X(t), t \in R^1)$ — сепарабельний випадковий процес, $X \in K(\Omega)$, де $K(\Omega)$ — квазі- K_σ -простір з квазінормою $\|\cdot\|_K$, підпорядкованою функції $j = \{j(\lambda), |\lambda| < 1\}$, та з характеристикою $\mu(n)$. Нехай існує така неперервна монотонно зростаюча функція $\sigma = \{\sigma(h), h > 0\}$, де $\sigma(h) \rightarrow 0$, коли $h \rightarrow 0$, що

$$\sup_{|t-s| \leq h} \|X(t) - X(s)\| \leq \sigma(h).$$

Нехай для будь-якого $v > 0$ існує інтеграл

$$\int_0^v \mu\left(\left[\frac{v}{t}\right]\right) d\sigma(t) < \infty. \quad (22)$$

Тоді на будь-якому замкненому інтервалі I процес $X(t)$ вибірково неперервний з імовірністю одиниця. Якщо, крім цього, для деякої неперервної функції $c(t)$, $|c(t)| < 1$, збігається ряд

$$\sum_{k=1}^{\infty} j(\gamma_k) \left(\delta_k + \frac{1}{q(1-q)} \int_0^{\alpha_{k,0}} \mu\left(\left[\frac{z_k}{t}\right]\right) d\sigma(t) \right) = \Phi_q < \infty,$$

де $0 < q < 1$, z_k — довжина замкнених інтервалів B_k таких, що $R^1 \subset \bigcup_{k=1}^{\infty} B_k$, $\gamma_k = \sup_{t \in B_k} |c(t)|$, $\delta_k = \sup_{t \in B_k} \|X(t)\|_K$, $\alpha_{k,0} = \sigma^{(-1)}(q(\sigma(z_k/2))) \leq z_k/2$, то з імовірністю одиниця

$$\|c(t)X(t)\|_{C(R)}^1 \leq \eta, \quad (23)$$

де η — випадкова величина з простору $K(\Omega)$ така, що $\|\eta\|_K \leq \Phi_q$.

Теорема випливає з наслідку 2 та теореми 4, якщо зауважити, що в цьому випадку

$$N_{B_k}(t) \leq \left[\frac{z_k}{2t}\right] + 1 \leq \left[\frac{z_k}{t}\right].$$

Наслідок 5. Нехай $X = (X(t), t \in R^1)$ — сепарабельний випадковий процес, $X \in K(\Omega)$, $\sup_{t \in R^1} \|X(t)\|_K = \delta < \infty$. Якщо збігається інтеграл ($\varepsilon > 0$)

$$\int_0^\varepsilon \mu\left(\left[\frac{1}{t}\right]\right) d\sigma(t) < \infty, \quad (24)$$

то на будь-якому інтервалі I з імовірністю одиниця процес X вибірково неперервний. Для будь-якої парної неперервної функції $c(t)$, $0 < c(t) \leq 1$, яка монотонно прямує до нуля при $t \rightarrow \infty$ і для якої $\sum_{k=1}^\infty j(c(k)) < \infty$, з імовірністю одиниця виконується нерівність

$$\|c(t)X(t)\|_{C(R)}^1 \leq \theta, \quad (25)$$

де $\theta \in K(\Omega)$,

$$\|\theta\| \leq 2 \left[\delta + \frac{1}{q(1-q)} \int_0^{\alpha_0} \mu\left(\left[\frac{1}{t}\right]\right) d\sigma(t) \right] \sum_{k=1}^\infty j(c(k+1)), \quad \alpha_0 = \sigma^{(-1)}(q(\sigma(1/2))). \quad (26)$$

Щоб отримати твердження наслідку, покладемо $B_k = [k, k+1]$, $k = 0, \pm 1, \pm 2, \dots$. У цьому випадку $z_k = 1$, $\delta_k \leq \delta$, $\alpha_{k,0} = \sigma^{(-1)}(q(\sigma(1/2)))$. Отже,

$$\Phi_q = 2 \left[\delta + \frac{1}{q(1-q)} \int_0^{\alpha_0} \mu\left(\left[\frac{1}{t}\right]\right) d\sigma(t) \right] \sum_{k=0}^\infty j(c(k+1)).$$

Зауваження 9. У випадку, коли $K(\Omega)$ — банахів K_σ -простір, умови наслідку 5 задовольняє, наприклад, функція $c(t) = (1+|t|^\alpha)^{-1}$, $\alpha > 1$.

Зрозуміло, що у частинних випадках можна отримати більш точний порядок росту.

Наслідок 6. Нехай $X = (X(t), t \in R^1)$ — сепарабельний випадковий процес з $L_p(\Omega)$, $p > 1$, $\sup_{|t-s| \leq h} \|X(t) - X(s)\|_{L_p} = \sup_{|t-s| \leq h} (E|X(t) - X(s)|^p)^{1/p} \leq |h|^\alpha$, $\alpha > 1/p$, $\sup_{|t| \leq z} \|X(t)\|_{L_p} \leq z^\alpha$. Тоді процес X — вибірково неперервний з імовірністю одиниця на будь-якому інтервалі в R^1 та з імовірністю одиниця виконується нерівність

$$\sup_{t \in R^1} |X(t)|(1+|t|^\tau)^{-1} \leq \theta, \quad \theta \in L_p(\Omega), \quad \tau > \alpha, \quad (27)$$

$$\|\theta\| \leq 2 \sum_{k=1}^\infty \frac{1}{1+|k|^{\beta\tau}} \left(\delta + \frac{1}{q(q-1)} \Delta [(k+1)^\beta - k^\beta]^\alpha \right), \quad (28)$$

$$\text{де } \Delta = \left(\frac{q^{1/\alpha}}{2} \right)^{\alpha-1/p} \frac{\alpha}{(\alpha-1/p)}, \quad \beta > (\tau-\alpha)^{-1}, \quad \delta_k = (k+1)^{\beta\alpha}.$$

Доведення. В умовах теореми 5 покладемо $B_k = [|k|^\beta, |k+1|^\beta]$, $k = 0, \pm 1, \pm 2, \dots$, $\beta = (\tau-\alpha)^{-1} + \varepsilon$, $\varepsilon > 0$. Отже, $z_k = |k+1|^\beta - |k|^\beta$, $\alpha_{k,0} = (q)^{1/\alpha} z_k/2$.

Оскільки $\mu(n) = n^{1/p}$, то $\int_0^{\alpha_{k,0}} \mu\left(\left[\frac{z_n}{t}\right]\right) d\sigma(t) \leq [(k+1)^\beta - k^\beta]^\alpha \Delta$, тому має місце нерівність (28). Ряд в правій частині збігається, оскільки

$$\sum_{k=1}^\infty \frac{1}{1+|k|^{\beta\tau}} [(k+1)^\beta - k^\beta]^\alpha \leq \sum_{k=1}^\infty \frac{(k+1)^{\beta\alpha}}{k^{\beta\tau}} \leq \sum_{k=1}^\infty 2^{\beta\alpha} \frac{1}{k^{\beta(\tau-\alpha)}}.$$

Наслідок 7. Нехай $X = (X(t), t \in R^1)$ — сепарабельний випадковий процес, $X \in L_u(\Omega)$; де $U(x) = \exp\{|x|^\alpha\} - 1$, $1 < \alpha$, $\sup_{|t-s| \leq h} \|X(t) - X(s)\|_U \leq \sigma(h) \leq \sigma$, $\sup_{t \in R^1} \|X(t)\|_U \leq \delta$. Нехай збігається інтеграл

$$I(\alpha) = \int_0^\infty |\ln(3t/2)|^{1/\alpha} d\sigma(t) < \infty.$$

Тоді процес X вибірково неперервний з імовірністю одиниця на будь-якому інтервалі в R^1 та з імовірністю одиниця виконується нерівність

$$\sup_{t \in R^1} |X(t)c(t)| \leq \eta, \quad (29)$$

$$\text{де } \eta \in L_u(\Omega), \quad c(t) = \begin{cases} 1, & |t| \leq e; \\ (\ln t)^{-u}, & |t| \geq e, \end{cases} \quad u > \alpha,$$

$$\|\eta\| \leq 2 \sum_{k=1}^\infty k^{-u\beta} (\delta + 4k^{\beta\alpha}(\sigma + I(\alpha))), \quad \beta = I/(u - \alpha) + \varepsilon, \quad \varepsilon > 0. \quad (30)$$

Доведення. Для простору $L_u(\Omega)$ $\mu(n) = e^2(\ln(n+1))^{1/\alpha}$. Тому

$$\mu\left(\frac{z_k}{t}\right) \leq e^2 \left[\ln\left(\frac{z_k}{t} + 1\right) \right]^{1/\alpha} \leq e^2 \left[(\ln z_k)^{1/\alpha} + (\ln(3t/2))^{1/\alpha} \right].$$

Отже, при $z_k > e$ $\int_0^{z_k/2} \mu\left(\frac{z_k}{t}\right) d\sigma(t) \leq (\ln z_k)^{1/\alpha} (\sigma + I(\alpha)) e^2$. Далі в умовах теореми 1 виберемо $B_k = [\exp\{|k|-1\}^\beta, \exp\{|k|^\beta\}]$, $k = +1, +2, \dots$, $z_k = \exp\{|k|^\beta\} - \exp\{|k-1|^\beta\}$, $\ln z_k \leq k^\beta$.

Зауваження 10. Умови цього наслідку задовольняє, наприклад, випадковий стаціонарний гауссів процес $X(t)$, якщо $EX(t) = 0$ і $EX(t)X(s+h) = \exp\{-|h|\}$.

1. Козаченко Ю. В. Случайные процессы в пространствах Орлича // Теория вероятностей и мат. статистика. — 1984. — Вып. 30. — С. 92–107; — 1984. — Вып. 31. — С. 44–50.
2. Абжанов Е. А., Козаченко Ю. В. Некоторые свойства случайных процессов в банаховых K_σ -пространствах // Укр. мат. журн. — 1985. — 37, № 3. — С. 275–280.
3. Абжанов Е. А., Козаченко Ю. В. Случайные процессы в банаховых K_σ -пространствах случайных величин // Вероятностные методы исследования систем с бесконечным числом степеней свободы. — Киев: Ин-т математики АН УССР, 1986. — С. 4–11.
4. Бондаренко І. В., Іванов О. В. Про вибіркові властивості випадкових полів із стійкими приростами // Теорія ймовірностей та мат. статистика. — 1992. — Вып. 47. — С. 11–15.
5. Крамер Г., Лидбеттер М. Стационарные случайные процессы. — М.: Мир, 1969. — 398 с.
6. Ядренко М. И. Спектральная теория случайных полей. — Киев: Выща шк., 1980. — 270 с.
7. Dudley R. M. Sample functions of the Gaussian processes // Ann. Probab. — 1973. — 1, № 1. — P. 3–68.
8. Fernique X. Regularite' de trajectoires de fonctions aleatoires gaussiennes // Lect. Notes Math. — 1974. — 480. — P. 1–95.
9. Булдыгин В. В. Сходимость случайных элементов в топологических пространствах. — Киев: Наук. думка, 1980. — 239 с.
10. Канторович Л. В., Акилов Г. П. Функциональный анализ. — М.: Наука, 1977. — 741 с.
11. Красносельский М. А., Рутецкий Я. Б. Выпуклые функции и пространства Орлича. — М.: Физматгиз, 1958. — 271 с.
12. Ермаков С. В., Островский Е. И. Условия непрерывности, экспоненциальные оценки и центральная предельная теорема для случайных полей. — М., 1986. — 42 с. — Деп. в ВИНТИИ, № 3752–В.86.0.

Одержано 24.04.97,
після доопрацювання — 09.09.97